

sluší pouze tomu, kdo dle § 15 ad 17 řádu živn. vydobil si koncesse jakožto instalatér vodovodů.

Koncessi ku provozování živnosti studnařské propůjčuje živnostenský úřad první stolice.

IV. Ustanovení trestní.

Ustanovení §§ 380, 383—385 zák. trest. týkající se stavitelů mají obdobnou platnost i pro studnaře. (Ostatně viz též čl. »Živnosti stavební«).

Živnost tesařská.

I. Živnost tesařská náleží k stavebním živnostem koncessovaným (zák. ze dne 25. prosince 1893 č. 193 ř. z.). Co se týče rozsahu této živnosti, mezi jejího oprávnění oproti jiným stavebním živnostem, jakož i co do průkazu způsobilosti srv. čl. »Živnosti stavební«.

II. Co se týče vymezení živnosti tesařské naproti jiným živnostem, budiž předem povšimnuto mezi živnostenskými právy tesařů a truhlářů; pro toto ohraničení jsou rozhodnými poměry moderního života hospodářského; pročež bude nutno uvážit živnostenskou způsobilost ku provedení příslušných prací, panující obyčej, místní podmínky a potřeby obyvatelstva v tom nebo onom konkrétním případě. Mnohé práce jsou tak blízky sobě, že spíše způsob jejich provedení a vůle zákazníkova, než-li předmět sám neb upotřeбенý materiál a nástroje budou rozhodnými pro kvalifikaci jejich t. j. sluší-li je míti za práce tesařské či truhlářské. Rovněž bylo by na úkor živnostem samým i potřebám obecnosti, měla-li by se vytknouti ostrá mezní čára při takových předmětech, jež se dají na většině jednoduše zhotoviti a ve mnohých případech jejich zhotovení velice jest naléhavým. Tesař bude tedy zhotovovati hrubé pracovní stoly, zahradní stoly, jednoduché prkenné lavice, prkenné podstavce atd., avšak nikoli z kližených kusů zařízení a jemnější nábytek, ani vůbec nesmí prováděti takových prací, při nichž vyskytuje se žlábkování, lomení atd. Tesař vůbec jest základem živnosti své oprávněn toliko ku zhotovování dřevěných předmětů hrubě tesaných a spojených (hřeby), tedy jmenovitě není oprávněn prováděti práce, při kterých třeba jest hoblování a kližení. Při stavebních pracích přináležejí tesaři zhotovovati veřeje a okenní sloupce; naproti tomu vyhrazeno jest truhláři zhotovení oken a dveří (vyjímaje ovšem vrata při stodolách a jinakých dřevěných budovách hospodářských). Při stolech a lavicích závisí zodpovědní této otázky na tom, jsou-li ony předměty pouze hrubě otesány (jako stoly zahradní a lavice), či jsou-li jemněji zpracovány (ohlazeny, polírovány); onen druh předmětů může zhotovovati i tesař, kdežto poslední práce oprávněn jest toliko truhlář prováděti (dobrozdání obchodní a živnostenské komory celovecké a solnohradské sb. Freye a Mareše č. 3230 a 3233). Se stanoviska našich živnostenských zákonů dlužno i podnes zastávati názor, že výroba stolů, dveří a žaluzií náleží k oprávněním stavebního truhlářství, jakkoli jinak nesnadno lze vytknouti ostré hranice mezi oprávněním tesaře a stavebního truhláře a rozličné obyčejné a jednoduše pracované dřevěné předměty spadají v obor obou živností a skutečně oběma bývají prováděny. Tesař není však pod žádnou podmínkou oprávněn míti ku zhotovování truhlářských prací tovaryše truhlářské. I dle nového zákona o živnostech stavebních přísluší jedině staviteli samotnému vykonávati vlastními pomocnými dělníky živnost zedníků, tesařů, kamenníků a stavitelů, nikoli však živnost truhlářskou, pročež ani obyčej-

nému tesaři oprávnění k tomu nepřísluší (obch. a živn. komora ve Feldkirchenu sb. Freye a Mareše č. 3231).

Živnost tkalcovská.

I. Tato živnost náleží ku svobodným výrobním živnostem a nebyla zařaděna mezi řemeslné živnosti z toho důvodu, poněvadž při tkalcovství nenaskytují se při posuzování řemeslných živností ona ustálená hlediska, při této živnosti stává se víc a více řemeslné provozování vzácným zjevem. Při tkalcovství padá zvláště ještě ta okolnost na váhu, že tato živnost na mnohých místech bývá provozována jako domácí průmysl. Dle ustanovení § 1 odst. 3 řádu živnostenského nebyl průmysl domácí mezi živnosti zařaděn a nelze ho potud, pokud tkalcovství provozováno jest po továrnicku, zařaditi mezi řemeslné živnosti (výn. min. obch. ze dne 14. září 1887 č. 30.053, sb. Freyova a Marešova č. 1499).

II. Rozsah.

K otázce, je-li tkadlec oprávněn česati len, nutno přisvědčiti, jakmile tkadlec jen pro svou živnost, totiž k setkávání lnu používá. Vyčesávání lnu nemá tak příliš silné povahy živnostenského zaměstnání, nýbrž třeba na ně pohlížeti jako na zemědělské zaměstnání (obch. a živn. komora v Innomostí, sb. Freyova a Marešova č. 1500). Každý tkadlec jest oprávněn zhotovovati a podle § 37 řádu živn. také prodávati tkaniny všeho druhu. Tak zhotovují tkalci ve Vídni tkaniny nejen bavlněné a vlněné, nýbrž používají ku svým výrobkům také juty, plátna, hedvábí, zlatých a stříbrných nití, přediva nejrozmanitějšího druhu a j. v té míře, že ku př. není možno pevné hranice stanoviti mezi živností tkalcovskou a hedvábnickou, poněvadž při tomto zase spíše vlna skutečně jest spracovávána a zjevem vzácným jest, vyrábí-li se látky úplně hedvábné (dobrozdání obch. a živn. komory ve Vídni).

III. Rozsah živnosti niřařské pojímá v sobě předení nití, to jest právo spřádati nitě dvojité nebo vícekráté bez omezení na určitý druh nití, jelikož na tomtéž stroji může býti spřádána vlna, len, juta, hedvábí a j. (obch. a živn. komora ve Vídni, sb. Freyova a Marešova č. 1507).

Živnost truhlářská.

Živnost truhlářská náleží k živnostem řemeslným a vykazuje mnohé odrůdy.

I. Obyčejné truhlářství, které vykonává práce pro všeobecný obchod a tím zasahuje do živnostenského práva jiných řemeslných živností, z čehož se objevují mezi truhláři s jedné strany a mezi natěrači, lakýrníky, zámečníky, sklenáři a tesaři s druhé strany jisté spory, které dobrozdáními obchodních a živnostenských komor sice blíže byly objasněny, avšak s platností konečnou urovnány nebyly, ježto tato dobrozdání právě se sama od sebe zase odchyľují a jednotného základu pro vzájemné vymezení živnosti truhlářské od ostatních živností postrádají.

1. Předkem naskytá se otázka, zda a pokud truhláři jsou oprávněni předsebráti natěračské a lakýrnické práce; většina obchodních a živnostenských komor prohlásila se opětně vzhledem ku zvláštním poměrům u provozování živností na venkově panujícím pro ten náhled, že truhláři jsou oprávněni natíratí své vlastní výrobky, ježto se obzvláště přimlouvá za to § 37 řádu živn. Kromě toho by musilo vésti k velikým praktickým nepřístojnostem záповěď postihující tyto řemeslníky potud, že by své vý-